

Sygn. akt II KO 23/21

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

w sprawie zażalenia H. G. i K. G.
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S.
z dnia 5 kwietnia 2019 r., sygn. akt PO I Ds. (...)
o odmowie wszczęcia śledztwa.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 kwietnia 2021 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Ł.
zawartego w postanowieniu z dnia 5 listopada 2020 r., sygn. akt XVIII Co (...)
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w Ł., w przedmiocie rozpoznania zażalenia H.G. i K.G. na postanowienie Prokuratury Prokuratury Okręgowej w S. z dnia 5 kwietnia 2019 r., sygn. akt PO I Ds. (...), przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2020 r. Sąd Rejonowy w Ł. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., rozpoznania zażalenia H. G. i K. G. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż przedmiotowa sprawa dotyczy między innymi wiceprezesa tego Sądu

Sąd Najwyższy zważył co następuje;

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 k.p.k. powodem przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy innemu sądowi równorzędnemu może być **tylko dobro wymiaru sprawiedliwości**. Jest to przesłanka o charakterze ogólnym i wybitnie ocennym. Pamiętać przy tym trzeba, że mało restrykcyjna wykładnia instytucji z art. 37 k.p.k. mogłaby prowadzić do osłabienia zaufania do niezależności poszczególnych sądów oraz ich zdolności do bezstronnego wymierzania sprawiedliwości. W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2017 r., sygn. akt IV KO 82/17, podniesiono, że przez pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości, o jakim mowa w art. 37 k.p.k., należy rozumieć taki stan rzeczy, w którym w procesie rzetelnym, prowadzonym bez nieuzasadnionej zwłoki, przez niezawisły i bezstronny sąd, całokształt okoliczności mu towarzyszących sprzyja ustaleniu prawdy i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej sprawcy przestępstwa, a chroni przed taką odpowiedzialnością osobę niewinną.

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie przyjmuje, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać powody związane z ujemnym wpływem na swobodę orzekania lub które mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 maja 2001 r., sygn. akt IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7-8, poz. 58, z dnia 13 lipca 1995 r., sygn. akt III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68). Dobro wymiaru sprawiedliwości może także uzasadniać uruchomienie trybu, określonego w art. 37 k.p.k., wtedy, **gdy w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana** (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 stycznia 2001 r., sygn. akt III KO 105/00, z dnia 12 lutego 2002 r., sygn. V KO 3/02). Wyróżnić można zatem dwie zasadnicze grupy ujemnych następstw w odniesieniu do sfery bezstronności sędziowskiej, które *in concreto* mogą przemawiać za przyjęciem, iż dobro wymiaru sprawiedliwości może doznać uszczerbku przez rozpoznanie sprawy przez sąd zgodnie z zasadą właściwości miejscowej: 1) odnoszące się do „wewnętrznej” sfery sędziowskiej bezstronności, tj. zdolności konkretnego sądu do obiektywnego rozpoznania sprawy oraz 2) negatywne następstwa odnoszące się do zewnętrznej sfery bezstronności sędziowskiej, tj. postrzegania sądu jako bezstronnego przez

opinię publiczną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2003 r. sygn. akt IV KO 61/02).

Mając na względzie tak rozumiane pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości, Sąd Najwyższy uznał, iż okoliczności przedstawione w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w Ł. mogą powodować powstanie w odbiorze społecznym przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania niniejszej sprawy przez ten Sąd Rejonowy. Przekazano zatem niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T., tj. Sądowi spoza obszaru objętego właściwością sądów apelacji (...).

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.